

ner jeg endnu. Det er underkendt, dels af Udvalgets Flertal, dels af Tingets Flertal ved Afstemningen her i Gaar. Vi kunne altsaa ikke gøre mere, men ud fra den Betragtning, at vi i og for sig ere enige om Hovedsagen, agter jeg nu at stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger her ved 3die Behandling.

Ellinger: Jeg kan ganske tiltræde de Udtalelser, der faldt fra Udvalgets ærede Ordfører med Hensyn til det Indtryk, Udvalget har faaet ved et Besøg i Repræsentationslokalerne paa Amalienborg. Baade ere selve disse Repræsentationslokaler paaafaldende smaa og uhensigtsmæssige, og tillige er den Del af Palæet, der benyttes ved Besøg af fremmede Fyrster og fyrstelige Personer saa uhensigtsmæssig, saa indskrænket i alle Maader, at det er aldeles forbavsende, at man i saa mange Aar har kunnet nøjes dermed, i Særdeleshed da der i disse Aar er forefaldet Begivenheder, hvorved Kongehuset har haft et større Antal fyrstelige Personer til Gæster. Det har været et overordentlig stort Kunststykke i disse i Antal meget begrænsede og smaa Rum at huse disse Personer. Det bestemte Indtryk, jeg har faaet, er rigtignok, at det er en paatrængende Nødvendighed at raade Bod paa disse Forhold.

I det Forslag, Regeringen har forelagt, eller i Motiverne dertil har Regeringen tænkt sig, at der skulde bygges to adskilte Bygninger, en til Brug for Kongen, en anden til Brug for Rigsdagen, og det var da ganske naturligt, at der i Regeringsforslaget ikke var optaget nogen Mulighed for at gaa ud over disse to Maal. Ved Sagens 1ste Behandling tillod jeg mig at udtale, at jeg vilde anse det for at være lidet heldigt og ganske sikkert ogsaa lidet økonomisk at gaa til en større Nedrivning af Partier af det nuværende Slot, og i Overensstemmelse dermed har jeg ogsaa i Udvalget til en Begyndelse stillet Forslag om, at der i Lovforslaget skulde optages Ordene: „eventuelt for Højesteret“; thi hvis man fulgte den Tanke, som jeg har fremsat, men som ganske vist ved 1ste Behandling ikke ganske fandt Tilslutning fra Ministerens Side, vilde man meget let kunne faa Højesteret med ind i det samlede Bygningskompleks, medens man sandsynligvis, hvis man fik to adskilte Bygninger, som Regeringen altsaa havde tænkt sig, ikke vilde kunne faa Højesteret med undtagen i en tredje og fuldstændig ny Bygning, hvorved jo Forslaget maatte an-

tage nogle andre Former. Ved det Besøg, vi have aflagt paa Christiansborg Slot, blev det Indtryk, jeg i Forvejen havde med Hensyn til den Maade, hvorpaa man skulde gaa til Værks i denne Sag, yderligere bestyrket, og jeg tror ogsaa, jeg kan sige, at til denne Opfattelse har en hel Del af Udvalgets Medlemmer sluttet sig. Hvis det skulde vise sig at være Tilfældet, at man kan bygge paa det Grundlag, man nu har der oppe, vil der være stor Sandsynlighed for, at man endogsaa vil kunne faa mere med ind i Bygningen end Højesteret af andre Institutioner end dem, der er fremsat Forslag om. Jeg har derfor med stor Ro kunnet frafalde Ændringsforslaget om, at Højesteret skal med, og slutte mig til det Forslag, som det ærede Flertal har fremsat, nemlig om ved Udtrykket „navnlig“ i § 1 at gøre det muligt at udvide Antallet af de Institutioner, som kunne komme med. Det forekommer mig, at Forslaget nu har en saadan Skikkelse, at det maa siges at være godt, og det har været mig saa meget lettere at frafalde min Stilling med Hensyn til Højesteret, som jeg allerede ved 1ste Behandling udtalte, at alt, hvad der kunde medvirke til en hurtig Fremme af Forslaget, vilde jeg med Glæde yde min Støtte.

Ingvard Jensen: Det er den meget ærede Ordførers Udtalelse, som giver mig Anledning til endnu at sige nogle faa Ord. Den ærede Ordfører siger, at han er vis paa, at denne Bevilling vil vække Tilfredsstillelse ud over Landet. Jeg vil nødig have, at dette skulde staa uimodsaagt, da det er min fuldeste Overbevisning, at den vil vække megen Utilfredshed ud over Landet, fordi man er aldeles overbevist om, at hvad end Fremtiden i saa Henseende vil kræve, er der ikke nogen paatrængende Nødvendighed for i dette Øjeblik at gaa til saa enorme Udgifter i saa Henseende. For øvrigt er jeg ogsaa klar over, at de Grunde, som ere angivne for, at vi skulle gaa til det nu, ere noget af det tyndeste, jeg har set anført af Grunde her i Tinget, og navnlig er den Betænkning, som den ærede Ordfører vel sagtens har skrevet, noget af det tarveligste, jeg har set i Henseende til dens Motivering af et Forslag af den Betydning som dette. Den eneste Grund, jeg egentlig kan sige, er anført, er den, som nu blev nævnt af den ærede Ordfører om Repræsentationslokalerne, at Rigsdagens Medlemmer ikke kunne komme til Hans Majestæt Kongen, fordi der ikke er Plads til dem. Jeg vil